

Rapport och värdering av ”hungerstrejk i Malmö”

Plats: Gustav Adolfs torg, Malmö

Tid: 2 juli, 2009 kl. 18:00 – 5 juli, 2009 kl. 18:00

Arrangör: Föreningen för Demokrati i Iran (FDI)

Inledning

De senaste veckorna har islamiska republiken i Iran skakats av massiva demonstrationer. Demonстранterna har krävt störtandet av islamiska republiken och etableringen av ett demokratiskt fritt Iran baserat på sekulära och humana värderingar. Demonстранterna bemöttes av batonger och kulor. Den iranska oppositionen uppger statistiken för de mördade upp till flera hundra. Flera tusen har blivit arresterade under demonstrationerna, och många fler arresterades efter att demonstrationerna minskade. Deras öde kommer vara fängelse, tortyr och avrättning.

Syfte med hungerstrejken

Nedanstående punkter har varit syftet med FDI:s hungerstrejk. Dessa punkter är på ingalunda sätt rangordnade och har alla en viktig plats i föreningens kamp för frihet, demokrati, jämställdhet och mänskliga rättigheter i Iran.

- Sprida iraniernas röst för ett fritt Iran och deras kamp för störtandet av islamiska republiken.
- Bidra till att rädda demonstranter som blivit arresterad under och efter demonstrationerna, genom att sätta press på regeringen till att bryta diplomatiska relationer med regimen i Iran.
- Visa att det inte finns någon skillnad mellan de så kallade reformisterna och konservativa i Iran. Att Ahmadinejad och Mousavi, Khamenei och Rafsanjani, har samma mål: bevara islamiska republiken.
- Visa att Irans riktiga flagga är sol och lejon flaggan som inte tillhör någon politisk ideologi eller gruppering. Denna flagga är det iranska folkets nationella symbol för kamp, enighet och frihet.
- Samla alla iranska organisationer och individer som stöttar störtandet av islamiska republiken kring varandra för att visa en solidarisk enighet med folket i Iran.

Hungerstrejken

FDI:s medlemmar var från och med första demonstrationsdagen i Iran aktiv med att skriva artiklar och sprida information om demonstrationerna i Iran och att det inte finns någon skillnad mellan Mousavi och Ahmadinejad. När detta började uppmärksammas i media, bland

annat genom att FDI fick vara med i ett flertal media för att ge sin syn på händelserna i Iran, valde föreningen att ta ett nästa steg.

Demonstrationer har det varit gott om i Sverige. Så mycket att svensk media började sluta skriva om dessa. Eftersom vi ville nå fram till Sveriges befolkning var ännu en demonstration inget bra alternativ. Något nytt behövdes. Efter flertal diskussioner och mycket tänkande kom vi fram till att en hungerstrejk skulle intressera alla, både den gemena svenske, media, och iranier. Hungerstrejk har sedan långt tillbaka i tiden blivit använt som medel för att uppnå frihet. Den har ett stort fredligt budskap inbakat i syftet, samtidigt som den skulle ge oss ett tillfälle att direkt kunna prata med alla intresserade som befann sig på Gustav Adolfs torg. Snabbt började vi förbereda oss även om det när vi stötte på en massa hinder. Många arbetade, andra var sjuka eller bortresta. Att skaffa tillstånd tog också sin tid, så gjorde även att skaffa fram material som behövdes.

Dag ett började vi med att sätta upp våra tält och inreda Gustav Adolfs torg med fyra plakat, fyra sol-och lejon flaggor, och en stor banderoll. Redan innan vi kom var Skånska Dagbladet på plats för att fotografera och skriva en kort rapport om vår strejk. Fotografen var även så snäll att han hjälpte oss sätta upp vår tält. Därefter bytte vi våra skjortor med de t-shirts som vi hade tryckt för detta tillfälle. Det gick inte långt tid innan iranier och icke-iranier kom fram och visade sitt stöd. På natten var det dock svårt att sova, dels pga. hungern men också för all ljud som fanns på torget. Vi hade även konstruerat ett vakt-schema så att vi kunde sova i skift.

De resterande dagarna var fantastiska. Trots att vi inte hade ätit, blivit brända av solen, hade fått sänkta blodtryck och mycket annat, blev vi aldrig riktigt trötta. Vi fick så mycket energi av iranier och icke-iranier som kom på besök, att vi aldrig kände av tiden. Det är helt omöjligt att beskriva hur vi togs omhand av landsmän, svenskar och människor som promenerade på torget. Så mycket hände att vi inte vet vart vi ska börja.

Många besökare kom fram till oss och grät. En ung tjej omfamnade en av våra hungerstrejkare och grät. Hon sa att han var lika gammal som hennes kusin i Iran som blivit avrättad av regimen i Iran för några år sedan på grund av politisk aktivitet. En annan man som varje morgon kom med tidningar till oss för att vi skulle kunna hålla oss uppdaterad, började gråta och sa att vi påminde honom om hans barndom när han kämpade mot regimen i Iran. Han berättade att han inte hade träffat sin familj i Iran på mer än 22 år.

En del av besökarna ville få oss bryta vår hungerstrejk när de såg hur några av oss började må lite dåligt dels av hungern och dels den extrema värmen. De sa att vårt budskap hade kommit fram och de var oroliga för vår hälsa. Vi tackade ödmjukt men sa att vi skulle fortsätta. Våra medmänniskor i Iran hade ställt sig framför kulor. Hungerstrejken var det minste vi kunde göra. Andra tog med sig stolar, vatten, Redbull, godis, pistasch och nötter, jordgubbar, vattenmelon, honungsmelon, alvedon och blommor för att visa sitt stöd. Vi tackade och bugade men förutom stolar, vatten, medicin och blommor tog vi inte emot något annat. Under dessa dagar besöktes vi flera gånger av Jessica Presits ordförande för Liberala Ungdomsförbundet i Skåne och en av de som år 2007 grundade FDI. Jessica Presits har alltid varit en Iran vän och hennes stöd samt LUF Skånes stöd under denna hungerstrejk var av en stor vikt. Under söndagsmorgonen besöktes vi även av Daniel Sturesson från KDU Skåne som delade sina tankar kring Iran med oss. Ett stort tack till er två.

Människor kom och gick. Våra telefoner ringde konstant, speciellt efter att vi intervjuades av radio IranOnAir i Stockholm. Människor smsade och ringde från hela Sverige. Många grät i

luren och önskade oss lycka till. Alla iranska politiska grupperingar besökte oss och stöttade vår sak. Monarkister, republikaner, kommunister och mujahedin kom alla fram, satte sig hos oss och visade uppskattning. Många iranier och svenskar erbjöd oss ekonomiskt stöd men vi tackade dock nej. Att de erbjöd oss detta räckte som stöd. En svensk företagare kom fram till en av föreningens medlemmar, tog ut sin plånbok, öppnade den och erbjöd henne att ta så mycket hon ville för föreningen.

Känslorna var överväldigande. Vi fick besök från många iranska familjer som var på besök i Sverige från Iran. En av dessa familjer hade till exempel lagat den speciella traditionella iranska soppan "Ash Reshte" till ca 20 personer så att vi kunde börja med den när hungerstrejken var över. En annan iransk familj bjöd alla oss hungerstrejkare hem till mat efter strejken. Några andra kvinnor föreslog att alla besökare skulle laga något och ta med sig på söndag till avslutningen så att vi kunde äta tillsammans. Vi hade dock inte polistillstånd till detta och dessutom hade föräldrarna till några av våra medlemmar sedan länge förberett flera maträtter till efter strejken. Här skall det dock nämnas att restaurang Ankara i Malmö erbjöd mat på restaurangen. Ett stort tack skall också riktas till McDonalds och Burger King som stöttade oss genom att ge oss vatten, is, och även tillåta oss använda deras toaletter.

Söndagen den 5 juli kl. 18:00 avslutades vår hungerstrejk. Över 100 människor hade kommit för att vara med när vi avslutade våran hungerstrejk. Efter tal och en dikt öppnade alla iranier, trots olika ideologier och religioner, en stor iransk sol och lejon flagga på mer än 100 m². Tårarna rann ner från nästan allas kinder när besökarna samtidigt som de höll i flaggan sjöng den iranska nationalsången "Ey Iran". Det hela avslutades genom fototagning, och att hungerstrejkarna fick blommor och massor med pussar och kram.

Stycket bör avslutas med att berätta att några hungerstrejkare hade kommit till Malmö från Stockholm, Växjö och Landskrona.

Media

Dagen innan hungerstrejken hade Skånska Dagbladet och Copenhagen Voice skrivit om vår hungerstrejk, och Radio IranOnAir i Stockholm intervjuade en av våra medlemmar. På torsdagen, hungerstrejkens första dag, var Skånskan på plats, intervjuade oss och fotograferade. Under fredag hade IranOnAir ännu en intervju med oss. Under lördagen fick vi besök av Sydsvenskans journalist och fotograf, samt en journalist från Copenhagen Voice som också filmade oss. Samma dag gjorde en av våra medlemmar en intervju med en journalist från en pakistansk tidning. Radio Shahrvand, Radio Fanous och Radio Peyvand, samtliga i Stockholm intervjuade oss också under lördagen. Under söndagen, en timme efter strejken, blev vi bjudna in till Malmö radion "Navid-e Irans" studio för att intervjuas.

Vi har även fått rapporter om att andra media, iranska och icke-iranska, i och utanför Sverige, har berättat om oss. Så fort alla dessa kan bli bekräftade kommer de läggas upp på hemsidan. Dessutom har många bloggar världen runt skrivit om vår hungerstrejk.

Avslutning

Av beskrivningen ovan kan vi dra den slutsats att hungerstrejken blev en succé. Syftet blev mer än uppfyllt. Vi fick ett otroligt stort folkligt stöd samtidigt som media tog emot oss med öppna armar. Många intresserade av att bli medlemmar i föreningen har också kontaktat oss vilket är en stor glädje. FDI kommer att fortsätta sin kamp för ett fritt Iran baserad på demokrati, frihet och mänskliga rättigheter.